

[Martin Larsen.]

fiskerne har haft en meget daarlig Sæson i denne Sommer. Dette Fiskeris Priser har været saa langt nede, at Fiskerne næsten ikke har kunnet betale de nødvendige Redskaber, der er steget stærkt i Pris. Jeg staar her med Prislisten fra en Netfabrik, hvoraf det fremgaar, at Prisen paa et enkelt Redskab er steget 44—175 pCt. Det er en Prisstigning, som betyder noget. Gaar vi tilbage i Tiden til f. Eks. 1938 eller 1937, viser Prisstigningen sig at være endnu mere grel. Enhver vil kunne forstaa, at en saa kraftig Prisstigning maa influere paa Fiskernes Fortjeneste. Derfor maa vi alle kunne være enige om — det gav ogsaa de ærede Ordførere Udtryk for —, at der her trænges til en hjælpende Haand. Jeg er glad ved, at jeg, naar jeg kommer hjem, vil kunne meddele Fiskerne, at Lovforslaget er anbefalet af samtlige Partiers Ordførere og enstemmigt vedtaget. Det vil glæde Masser af Fiskere, for det er ikke alle Fiskere, som har det saaledes, at de med Sindsro kan se Fremtiden i Møde.

Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg synes, at dette Lovforslag bør vedtages. Ved den nye Landvindingslovs Vedtagelse er det, som om en bred Rem vil blive skaaret af Fiskernes Ryg, men ved denne Lov lægges der et Plaster paa det Saar, som den anden Lov tilføjer Fiskerne.

Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget.

Nielsen: Jeg skal fatte mig i den største Korthed. I Lovforslagets § 4 staar: „Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.“

Der er saaledes i og for sig ikke megen Anledning for mig til at knytte Bemærkninger til Lovforslaget, men naar jeg alligevel har bedt om Ordet, er det for at minde om, at vi her er inde paa en Lovgivning, der under almindelige Forhold plejer at have Interesse for den Valgkreds, jeg repræsenterer, nemlig Færøerne, idet den omfatter Færøernes Hovederhverv Fiskeriet. Jeg har ikke noget nærmere Kendskab til, hvilke Kaar de færøske Fiskere for Tiden arbejder under, men jeg kan tænke mig, at man ogsaa der har store Vanskeligheder at kæmpe imod. Vi ved ikke, hvad Fremtiden vil bringe, men naar jeg har bedt om Ordet, er det for ved denne Lejlighed at udtale Haabet om, at de normale Forbindelser og den sædvanlige Lovgivning vedrørende Færøerne snart maa kunne genoptages.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Laan til Boligbyggeri m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2499; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 84).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bender: Den 30. Maj i Aar vedtog Rigsdagen, som det vil erindres, en Ændring i Lov om Laan til Boligbyggeri af 13. April 1938. Denne Lovændring skabte Hjemmel for en Forøgelse af Laanemidlerne til Boligbyggeriet. Men for at fremme Igangsættelsen af dette mest muligt blev der samtidig vedtaget en begrænset Skattefrihed for nye Bygninger. Loven indeholdt en Bestemmelse om, at Adgang til Skattelettelse kun gjaldt for Byggeri, der var paabegyndt før 1. November 1940. Men da det stadig væk er i høj Grad paakrævet, at Byggeriet oprettholdes i saa stort Omfang som muligt, gaar nærværende Lovforslags § 1, Stk. 2, ud paa at udvide denne Frist til 1. April 1941, en Ændring af Lovens § 3, som maa anses for yderst værdifuld og betimelig.

Lovforslagets Ændring til Lovens § 7 gaar ud paa at forhøje Rentenedsættelsen for Laan i Parcel- eller Rækkehuse fra den i Loven fastsatte 1 pCt. til 1½ pCt. og paa at ophæve den Ulighed, der er mellem Højbebyggelse og Parcel- og Rækkehuse, for hvilke sidstnævnte en Skattelettelse er af mindre Betydning grundet paa de bestaaende Fradragsregler. Denne Ændring vil gøre Parcel- og Rækkehusene mere konkurrencedygtige i Forhold til den høje Bebyggelse. I Tilslutning hertil kan man pege paa Lovens § 14, som sikrer Rækkehuse bygget af Boligselskaber og Kommuner en særlig Stilling. Ogsaa denne Ændring finder jeg i høj Grad paaskønnelsesværdig, idet det vil være af sundhedsmæssig Betydning, at Familier med Børn kan faa Adgang til den lave Bebyggelse, der aabner større Adgang til Sol, Lys og Luft, end man nu engang har ved høj Bebyggelse.

Til § 8 foreslaas en Ændring, der giver Indenrigsministeren Ret til at fravige visse almindelige Regler i Loven, hvorved Byg-